

Het Zondagochtend Concert

27 oktober 2024 - Grote Zaal - 11.00 uur

Koperensemble van het Concertgebouworkest

Johann Sebastian Bach 1685-1750
Brandenburgs concert nr. 3 in G,
BWV 1048 (1721) (arr. Christopher Mowat)
Allegro / Adagio cadenza / Allegro

Enrique Crespo 1941-2020
Bruckner Etüde für das Tiefe Blech (1996)

Johan de Meij 1953
Brasserie Royale (2024; wereldpremière)

Eric Whitacre 1970
October (2000) (arr. David Miller)

Astor Piazzolla 1921-1992
Suite uit 'María de Buenos Aires' (1968)
(arr. Steven Verhelst)

Isaac Albéniz 1860-1909
Asturias uit 'Suite española' (1890)
(arr. Steven Verhelst)

Edward Elgar 1857-1934
Chanson de matin, op. 15 nr. 2
(1889/90) (arr. Steven Verhelst)

trompet: Omar Tomasoni, David Elton, Bert Langenkamp, Jacco Groenendijk; *hoorn:* Katy Woolley, Laurens Woudenberg
trombone: Jörgen van Rijen, Remko de Jager, Martin Schippers (tevens *euphonium*), Pelle van Esch; *tuba:* Perry Hoogendijk
pauken: Bart Jansen; *percussie:* Bence Major, Gerben Jongasma

Dit concert wordt via livestream uitgezonden en is ook na het concert nog te bekijken: zie concertgebouw.nl.

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open. U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer. **Lees bijvoorbeeld het interview met Saskia Voorbach, de nieuwe AVROTROS-presentator van Het Zondagochtend Concert op concertgebouw.nl/voorbach.**

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

3 nov - Grote Zaal

Daniel Müller-Schott in Schumanns *Celloconcert*

24 nov - Grote Zaal

Mozarts *Pianoconcert nr. 19* door Angela Hewitt

1 dec - Grote Zaal

Schuberts *Symfonie nr. 5* en Hannes Minnaar speelt Beethoven

22 dec - Grote Zaal

Kerstconcert: klassiekers uit de barok

5 jan - Grote Zaal

Nieuwjaarsconcert met walsen, polonaises én Ravels Bolero

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! #concertgebouw

Het Zondagochtend Concert wordt elke week door AVROTROS rechtstreeks uitgezonden op NPO Klassiek.

Meestal zitten ze op de achterste rij bij het orkest – met voor zich 'het hout' en de strijkers – maar vanmorgen eisen de leden van de koperen blaasfamilie van het Concertgebouworkest een hoofdrol op. Ze laten hun instrumenten schitteren, fluisteren en zingen in een internationaal programma. Hun muzikale reis begint in het achttiende-eeuwse Duitsland bij niemand minder dan Johann Sebastian Bach. In 1721 droeg Bach een bonte verzameling concerten op aan markgraaf Christian Ludwig von Brandenburg, waarbij hij de keurvorst 'zeer nederig' vroeg ze 'niet te willen beoordelen met de strengheid van de verfijnde smaak, die zij [Uwe koninklijke hoogheid], naar ieder weet, heeft voor muzikale werken'. In het *Derde concert in G*, BWV 1048 proberen de verschillende stemmen elkaar de loef af te steken in het vitale eerste deel. Als tweede deel noteerde Bach slechts twee akkoorden. Het slotdeel is een opgewekte dans: een gigue.

In de stijl van Bruckner

De wieg van Enrique Crespo stond in Uruguay. Nadat hij in Montevideo carrière had gemaakt als jazzmusicus, verhuisde hij naar Duitsland. Daar wijdde hij zich volop aan het trombonespel en werd hij solotrombonist in verschillende

Duitse orkesten. Zijn *Bruckner Etude für das Tiefe Blech* is een werk in de stijl van Anton Bruckner, die in zijn symfonieën veel aandacht schonk aan 'het koper'. Het werk dateert uit 1996 – een eeuw na Bruckners dood – en klinkt nu in het jaar dat we Bruckners tweehonderdste geboortedag herdenken.

'Koninklijke' allure

Met Johan de Meij is tijdens deze muzikale reis ook een Nederlandse componist vertegenwoordigd. Net als Crespo was hij solotrombonist, maar inmiddels is hij in de blazerswereld vooral bekend als componist. Over zijn nieuwe werk schreef De Meij: 'Het gebeurt niet iedere dag dat je zo'n eervolle en prestigieuze opdracht krijgt als die van de gerenommeerde koperblazers van het Concertgebouworkest, met de wereldpremière in Het Concertgebouw, dus ik ben er eens goed voor gaan zitten. Het moest iets worden met een "koninklijke" allure, een statige processie met schallend koper, ondersteund door pauken en slagwerk. Ik volg het orkest al decennialang, en ken de musici vrijwel allemaal persoonlijk, dus het is echt op het lijf geschreven van dit fantastische ensemble.'

Frisse herfstlucht

We steken de oceaan over naar de

Verenigde Staten, het thuisland van Eric Whitacre. De Amerikaan schrijft eigentijdse muziek die ook bij veel klassieke muzikliefhebbers in de smaak valt. Zijn 'neo- impressionistische' werken staan, volgens een criticus, 'vol glinsterende, huiveringwekkende, verschuivende harmonieën die het oor wakker schudden voor een eigentijdse maar toegankelijke stem'. Terwijl tal van koren Whitacres muziek weten te vinden is zijn werk *October* (2000) geliefd bij blazersensembles. 'Oktober is mijn favoriete maand. Iets in de frisse herfstlucht en de subtiele verandering in het licht maakt me altijd een beetje sentimenteel', aldus de componist. Hij probeerde 'de stille schoonheid' van het jaargetijde in klank te vatten. 'De eenvoudige, pastorale melodieën en daaropvolgende harmonieën zijn geïnspireerd door de grote Engelse romantici (Ralph Vaughan Williams en Edward Elgar), omdat ik vond dat deze stijl ook perfect geschikt was voor de pastorale klank van het seizoen.' Met de muziek van de tangokeizer Astor Piazzolla arriveren we in Argentinië. De Belgische koperblazer en componist Steven Verhelst maakte muzikaal materiaal uit Piazzolla's 'tango operette' *María de Buenos Aires* geschikt voor koperblazers.

Spanje en Engeland

Ook de laatste twee bewerkingen komen uit Verhelsts koker. In het vroeg-twintigste-eeuwse Spanje treffen we een van de belangrijkste muzikale ambassadeurs van dat land: Isaac Albéniz. In zijn *Suite española* uit 1887, geschreven voor piano, voert de componist zijn luisteraars langs diverse Spaanse regio's (waaronder Granada, Catalonië en Sevilla), die elk hun muzikale karakteristieken hebben. Na Albéniz' dood voegde de uitgever nog een viertal 'losse' stukken van Albéniz aan de suite toe, waaronder Asturias. Kenners beschouwen deze muziek als 'pure Andalusische flamenco'. Olé! Terwijl Albéniz Spanje op de muzikale landkaart zette, deed Sir Edward Elgar dat met Engeland. De nationalistische Brit zou met zijn orkestrale *Enigma-varianties*, het oratorium *The Dream of Gerontius* en zeker met de melodie van *Land of Hope and Glory* grote bekendheid krijgen. De hoogromantische stijl van Elgar horen we ook terug in zijn *Chanson de matin*. Dit instrumentale kleinood was oorspronkelijk voor viool en piano bedoeld, maar heeft de wereld inmiddels in allerlei muzikale jasjes veroverd.

Dirk Luijmes